

مصوونیت غذایی جامعه

صفحه

درین فصل میخوانید

218.....	داستان: تغییردر روشهای زرع.....
220.....	مصوونیت غذایی جامعه چیست؟.....
221.....	فعالیت: ده تخم بذری.....
222.....	تغذی و مصوونیت غذایی.....
223.....	وقتیکه روش زراعتی تغییر میکند، عادات غذائی نیز تغییر مینماید.....
224.....	داستان: تغییر رژیم غذایی، برروی صحت بومیان امریکایی تأثیر میگذارد.....
225.....	بهبود مصوونیت غذایی محلی.....
226.....	پروژه غذایی اجتماعی.....
228.....	داستان: مزرعه آموزشی زارعین تازه کار برای یتیمان مریضی HIV/AIDS.....
229.....	مصوونیت غذایی در شهرها.....
229.....	داستان: خوراکیه فروشی مردمی.....
230.....	برای ایجاد مصوونیت غذایی در شهر، دولت ها باید کمک کنند.....
230.....	پالیسی غذایی پایدار برای شهرها.....
231.....	دلایل سیاسی اجتماعی معضل گرسنگی.....
231.....	کنترول صنایع بر مصوونیت غذایی.....
232.....	داستان: بازیابی بذرهای ازدست رفته برای مقاومت در مقابل خشکسالی.....
235.....	عدم وابستگی غذایی یک حق انسانی است.....
235.....	داستان: ویا کمپسینا، کنترول مردم بر منابع غذایی را بهبود میبخشد.....

مصوونیت غذایی جامعه

برای سالم ماندن، مردم نیازمند مصرف غذاهای مقوی اند. اگر نتوانیم به مقدار کافی غذا را تولید، خرید یا تبادل نماییم، در آنصورت خود و فامیل خویش را در معرض خطر گرسنگی، سوءتغذی و دیگر مشکلات صحتی و اجتماعی قرار داده ایم.

مصوونیت غذایی عبارت است از دسترسی همگان به مقدار کافی غذای صحتی، مطمئن و مقوی برای تمام مدت سال میباشد، که با استفاده از آن بتوان زندگی فعال و صحتمند داشته باشند. همچنان مصوونیت غذایی به معنی تولید و توزیع مواد غذایی به ترتیبی است که محیط زیست سالم، اتکاء به نفس و مقدار کافی غذای با کیفیت برای تمام اشخاص و جامعه را بهبود بخشد.

گرسنگی دلایل متعددی دارد. بعضی از آنها مربوط به محیط زیست اند، مانند کیفیت غیر مطلوب خاک زراعتی، تغییرات آب وهوا، ویا قلت آب برای پرورش محصولات لازم. اگر گرسنگی از ناحیه تغییرات محیطی باشد، میتوان به آن رسیدگی نمود. مثلاً با ترویج روش های زراعت پایدار (به فصل 15 ببینید)، و استفاده بهتر از منابع آبی و خاک (به فصل 6، وهم فصول 9 و 11 نظر بیاندازید).

عوامل دیگر گرسنگی سیاسی است. بطور مثال: نرخ غیر عادلانه مواد غذایی، نبود زمین برای کشت، ویا کنترل نرخ ها و سیستم مواد غذایی توسط صنایع پر قدرت. اگر مشکل گرسنگی بنا به دلایل سیاسی فوق باشد، نیاز است تا جامعه را بسیج نموده و به معضلات فوق رسیده گی نمود.

غرض تولید غذا ما نیازمند آنیم که زمین کافی، وسایل لازمه، تخم های بذری، و معلومات صحیح را راجع به میتود های زرع داشته باشیم. برای اطمینان از این که مقدار لازم غذا برای همگان موجود است، ما به توزیع عادلانه، نرخ قابل استطاعت مواد غذایی، موجودیت بازار محلی و بی خطر بودن غذا ضرورت داریم. رسیدن به اهداف فوق میسر نیست مگر با کار متداوم برای ایجاد سیستم عادلانه وپایدار (درتمام دنیا). فقط در موجودیت محیط زیست صحتی و عدالت اجتماعی است که میتوان مصوونیت غذایی را برای همگان تضمین نمود.

تغییر در روش های زرع

در منطقه پری وینگ (Prey Veng) واقع مملکت کمبودیا، مردم از دیر زمانی تا اکنون خود بصورت مستقل می توانستند مقدار کافی برنج برای خود زرع نمایند، و هیچگونه مشکلی در قدیم بروز نکرده بود. بر علاوه برنج، آنها بصورت سنتی از سبزیجات وحشی، ماهی، دیگر حیوانات آبی، مارها، حیوانات ساکن در مزارع شالی، میوه جات، حبوبات، ریشه های درختان موجود در جنگل های محلی، و گوشت حیوانات شکار شده نیز تغذی میکردند. این رژیم غذایی برای زندگی صحت مند در طول مدت سال کافی بود. به استثنای اوقاتی که جنگ جریان داشت یا سیلاب ها می آمدند.

در حدود چهل سال قبل، دولت بمنظور افزایش سطح برداشت یکتعداد محصولات زراعتی، مانند برنج برای صادرات، روش های جدید زرع را ترویج داد. روش های که بصورت جدید استفاده میشدند، جزیی از یک تحول گسترده جهانی در بخش زراعت بودند، که بصورت فریبنده نام آن انقلاب سبز یا Green Revolution گزارد شده بود. مطابق میتود های انقلاب سبز، زارعین تشویق شدند تا از مواد کیمیاوی برای کشتن حشرات وآفات و همچنان کود دادن به زمین استفاده کنند. علاوه از سیستم های بزرگ آبیاری و وسایل ماشینی بزرگی غرض زرع و درو محصولات زراعتی استفاده شد.

بعد از آنکه مردم پری وینگ از میتود های جدید زرع در زمین های خود استفاده کردند، در ابتدا قادر شدند که سطح تولید محصولات خود را به میزان زیادی افزایش دهند. پولی که از درک فروش برنج بدست آمده بود، صرف ساخت سرک های مدرن، خانه های جدید، و خرید لوازم واسباب شخصی مانند تکه باب، رادیو و غیره شد. دهاتیان دیگر از کود حیوانی استفاده نمی نمودند، سیستم تناوب کشت محصولات از بین رفت و در مجموع روش های سنتی زراعت بکلی متروک شد. میتود های جدید برای کشت ساحات بزرگی که فقط بر روی یک نوع محصول (مانند برنج) تمرکز داشتند، خیلی مؤثر بود و سطح تولید به شکل خیلی زیادی بالا رفت. اما بمرور زمان، مردم متوجه این نکته شدند که هم طبیعت زمین های شان، وهم عادات غذایی اجتماع بکلی تغییر کرده است. علف کش های مورد استفاده، سبزیجات وحشی را که مردم غرض تغذیه استفاده میکردند بکلی نابود کرده بود. ماهی و دیگر غذاهای آزاد خیلی به ندرت یافت میشدند. هر ساله آنها پول زیادی را بالای کود های کیمیاوی مصرف میکردند و هیچ نوع محصولی بغير از برنج نداشتند تا بخورند. بتدریج، زمین های ایشان سطح حاصلخیزی سابق را از دست دادند و محصولات شروع نمودند به کم شدن و منفعت کشت وزراعت روبه تقلیل نهاد.

مردم قریه گردهم آمدند تا در مورد مشکل گرسنگی فزاینده به بحث پردازند. درین اجتماع روش های قدیمی کشت وزراعت مانند: سیستم تناوب کشت محصولات مختلف، استفاده از کود های حیوانی وطبیعی، زرع همزمان چند نوع محصول وغیره نکات مورد بحث قرار گرفت. فواید کار های گذشته بر شمرده شد وتصمیم جمع بر آن شد که به طرزالعمل های قدیمی رجوع کنند. درضمن بعضی راه های جدید نیز مورد توجه قرار گرفت، مثلاً: غرس نهال های برنج بصورت نزدیکتر به همدیگر و یا کشت همزمان چندین نوع محصول در یک مزرعه.

تا آنکه زمین های شان به سطح حاصلخیزی مطلوبی برسد، آنها سالهای بدی را گذراندند که گرسنگی دربین شان زیاد بود، اما اکنون مردمان قریه پری وینگ غذای بیشتری نسبت به سابق دارند. مقدار برنجی که در قریه تولید میشود نسبت به سابق کمتر است، ولی تنوع غذایی خیلی زیاد تر میباشد. چنانکه میسنی، یکی از بزرگان قریه میگفت "چونکه ما از روش های نیاکان خود برای کشت و زرع استفاده مینماییم، پدران ما خوش حالتتر، زمین های ما سرزنده تر و خود ما صحتمند تریم."

مصوونیت غذایی جامعه چیست؟

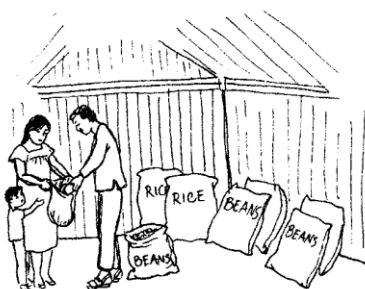
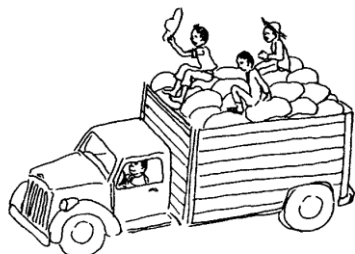
برای اینکه اندازه مشکلات جامعه را در رابطه به بدست آوردن غذای کافی و صحتی بدانیم، لازم است تا به اجزای مختلفی که با یکدیگر امنیت غذایی را بوجود می آورند، نظر بیندازیم.

تولید غذا. دسترسی به زمین، تخم بذری و آب، داشتن معلومات کافی را جع به طرز کشت، و بالاخره یافتن بیلاسی مناسب بین فروش و استفاده شخصی محصول تولید شده.

صحت خوب. ضرور است که مردم صحتمند باشند تا مواد مقوی موجود در ترکیب غذا را جذب نموده بتوانند. اگر مردم در اثر ابتلا به امراض مختلفه، مانند: اسهالات ناشی از آب آلوده، مریضی طولانی مدت مثل مالاریا و ایدز، ضعیف شده باشند، کمتر قادر خواهند بود نا برای خود و جامعه مواد غذایی تولید نمایند.

پول، ذخایر مالی و اعتبارات. همگان به مقداری پول ضرورت دارند تا قسمتی از غذای خود را تأمین کنند. همچنان تولید کننده گان غذا باید به اعتبارات لازم دسترسی داشته باشند تا قادر به تأمین بذر و دیگر نیازمندیها تولیدی باشند، خصوصاً در سالهای که سطح تولید غله جات پایین می افتد.

ترانسپورتیشن و توزیع غذا. انتقال محصولات تولید شده به بازارها، و خرید آنها توسط مردم.

ذخیره غذا. در بعضی جوامع نیاز است که غذا برای مدت سه یا چهار ماه نگهداری شود، تا فصل خشک و بی باران سال را تکافو نماید و یا هم آماده گی برای خشکسالی و سردی طولانی مدت گرفته شود. مواد نگهداری شده باید از شر آفات و جوندگان در امان باشد. اگر موش ها نیمی از غذای ذخیره شده را مصرف کنند، امکان دارد شما گرسنه بمانید.

غذاییکه با آفت کش ها، زهریات کیمیاوی و میکروب ها آلوده شده، و یا با استفاده از تغییرات جنتیکی (Genetic Engineering) تهیه شده باشد، امکان دارد بیشتر در دسترس باشند. اما استفاده از این نوع غذا ها معمولاً بیخطر نیست. همچنان در جاهاییکه فضای کافی برای آشپزی وجود ندارد، و یا هم مردم به امور دیگر مصروف بوده و وقت لازم برای پخت و پز ندارند، ممکن است مصرف غذا های پروسس شده و کانسروی زیادی مروج باشد. این عادت رژیم غذایی درستی نبوده و ممکن است مشکلات صحتی را بوجود آورد.

10 تخم بذری

این فعالیت به مردم کمک مینماید تا بر روی مهمترین وعاجلتترین مشکلات مصوونیت غذایی اجتماع خود توافق نموده و به دیگران کمک کنند تا تغییرات لازم را جهت بهبود بخشیدن به وضعیت غذایی خود پذیرا شوند.

وقت : دو ساعت

مواد لازم: ده دانه تخم بذری برای هر گروه، قلم رنگه یا مارکر، ورق برای پوستر های بزرگ.

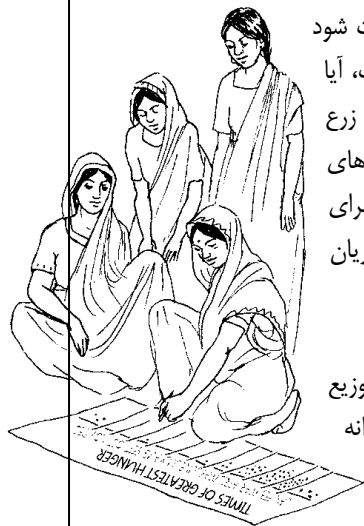
1 همه اشتراک کنندگان را به هشت یا ده گروه تقسیم نمایید. از هر گروه بخواهید تا دربارهٔ عناصریکه پایه های مصوونیت غذایی را تشکیل میدهند صحبت نمایند: مثلاً تولید غذا، ذخیره غذا، اعتبارات مالی، فروشگاه ها و بازار که اغذیه را بصورت صحی بفروش میرسانند، زمین ها ایکه حاصلخیزی خوب داشته باشند، ویا مسایل دیگر. دهاتیانی که زندگی خود را بیشتر از طریق شکار، ماهیگیری وزراعت میگذرانند ممکن است از مصوونیت غذایی برداشت دیگری داشته باشند، نسبت به کسانیکه در شهر ها زندگی میکنند. بیشتر راجع به عناصری بحث شود که در منطقه زندگی شما پایه های مصوونیت غذایی را میسازند. بر روی یک ورق بزرگ پوستر، اجزأ مختلفه امنیت غذایی را ترسیم نموده یا بنویسید.

2 برای هر گروه ده دانه تخم بذری توزیع کنید. از ایشان بخواهید که تصمیم بگیرند کدام اجزای مصوونیت غذایی علل مشکل را در منطقهٔ خودشان تشکیل میدهد و روی آن تعداد بیشتر دانه های تخم بذری را بگذارند. بطور مثال: آیا بعضی از فامیل ها به این خاطر به گرسنگی دچار اند که سیستم ذخیره سازی غذا بسیار نامطلوب است؟ یا سیستم ترانسپورتی وجود ندارد که محصولات تولید شده را به بازار ها انتقال دهد، و یا آیا بازار برای خرید مواد غذایی وجود ندارد؟ آیا محصولات آفت زده، خاک ها غیر حاصلخیز، یا قلت منابع آبی وجود دارد؟ این شکل مباحثه به همه کمک میکند تا ضعیف ترین بخش های این زنجیره را به ترتیب اهمیت دریافت نمایند. اشخاصیکه در جوامع مختلفی زندگی میکنند، مطمئناً مشکلات متفاوتی دارند. کوشش نمایید که در مباحثه نظریات همه گرفته شده و شنیده شود.

3 بعد از آنکه هر گروه فوری ترین مشکلات خود را شناخته و بیان نمود، بحث نمایید تا دریافت شود که منابع محلی چه کمکی برایشان کرده میتوانند. اگر تولید محصول بزرگترین مشکل را میساخت، آیا کسانی در آنجا وجود دارند که معلومات کافی را برای ایجاد فارم های محلی و بهبود طرز کشت و زرع داشته باشند؟ ممکن است ذخیره نمودن غذا بیشتر معضل را بسازد. آیا راهی برای بهتر کردن روش های ذخیره سازی غذا وجود دارد؟ اگر فروش غذا در بازار ها مشکل ساز است، آیا ممکن کوپراتیف هائی را برای خرید و فروش غذا های صحی بوجود آورد؟ یا وسیلهٔ نقلیه را تدارک دید تا محصولات را برای مشتریان انتقال دهد؟ هر گونه پیشنهادی ممکن است چاره ساز باشد.

4 بعد از آنکه راه حل های ممکنه را جستجو نمودید، برای هر گروه یک صفحه پوستر بزرگ توزیع کنید تا جوابات محتمله را که از نظر شان مهم است برروی ورق نوشته نموده یا ترسیم کنند. ده دانه دیگر برای هر کدام بدهید تا بترتیب اهمیت، تعداد بیشتر دانه را برروی راه حل های عملی تر قرار دهند.

5 وقتیکه تمام پرابلم و راه حل ها بررسی شد، تمام گروه هارا یکجا نمایید. بازهم از ده دانه تخم بذری دیگر استفاده کنید، و یا ازسیستم رأی دادن با دست کار گرفته، و یک و دو پیشنهاد را که از همه بهتر باشند (یا با رأی اکثریت انتخاب شده باشند)، برگزینید. بحث شود که چگونه این پیشنهادات را میتوان عملی نمود. چه کسانی باید با موضوع درگیر شوند، و چی منابعی را جامعه باید برایشان فراهم سازد؟ کار از کدام زمان باید شروع گردد؟ اهداف نسبتاً بلند مدتی را تعیین کنید، مثلاً: " در دوسال آینده، هیچ کسی در جامعه نباید گرسنه باقی بماند". همچنان اهداف کوتاه مدت نیز لازم است داشته باشید، مانند جمع آوری منابع مالی برای ایجاد یک کوپراتیف یا دکان در ظرف سه ماه آینده، یا آماده نمودن زمین ها برای کشت در شروع فصل زراعتی.

تغذیه و مصوونیت غذایی

سوء تغذی خشک:

برای طفل فقط پوست واستخوان باقیمانده است!

اگر مردم مریض و مصاب به سوء تغذی باشند، کمتر فعال خواهند بود، کمتر توانائی برای تولید غذا، حمل و انتقال آب و یا پاک نگهداشتن خانه ها و حفظ محیط زیست سالم را خواهند داشت. اما مواد غذایی صحی متناسب با توان خرید مردم موجود بوده، مواد غذائی بصورت پایداری تولید شده باشند و در مارکیت های محلی برای فروش وجود داشته باشد در آنصورت مردم به غذای صحی و متنوع دسترسی خواهند داشت.

محرومیت وعدم دسترسی به غذای مقوی باعث ضعف بدن شده و میتواند سبب حالات زیر گردد:

- **اسهالات شدید**، خصوصاً در نزد اطفال
- **سرخکان** در نزد خورد سالان سیر و خیم تری خواهد داشت
- **حاملگی و ولادت های خطرناک**، وزن کم نوزادان، یا بدنیا آمدن خوردسالانی که ناتوانی های جسمی و ذهنی دارند.

- **کم خونی**، خصوصاً در نزد زنان

- **توبر کلوز (سل)** در نزد این اشخاص عمومی تر است، و بیشتر و سریعتر و خیم میگردد

- **دیابت** (مرض شکر)، که افراد مصاب به سو تغذی زود تر به آن مبتلا میگرددند

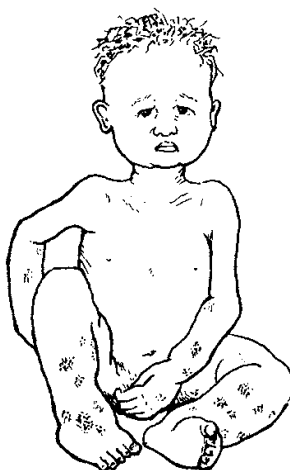
- مریضی های عادی مثل ریزش آنها را بدفعات بیشتر مصاب ساخته و اغلب سیر شدید داشته بیشتر بطرف سینه و بغل و برانشیت سیر مینماید.

- کسانیکه همراه با **سوء تغذی**، به ایدز و **ایچ آی وی** مبتلا اند، زودتر به مراحل پیشرفته وارد گردیده و ادویه نیز کمتر بالای شان مؤثر است

- **سیلیکوزز، آستما، و تسمم با فلزات ثقیله** و دیگر مشکلات محیطی که در اثر تماس با مواد کیمیاوی توکسیک بوجود میاید (فصول 16 و 20 را ببینید) در نزد آنها معمول بوده و شدید تر سیر داشته دارند

اطفال مصاب به سوء تغذی رشد جسمی کندتر داشته و عقب افتاده گی ذهنی دارند. درس را دیرتر نظر به همصنفی های خود یادگرفته و یا حتی آنقدر ضعیف اند که اصولاً به مکتب رفته نمی توانند.

مشکل سوء تغذی در نزد اطفال خورد سال مهمتر است و باید بصورت هرچه عاجلتر برای تداوی ایشان اقدامات صورت گیرد. برای بدست آوردن معلومات بیشتر درمورد مشکلات صحی و تأثیرات تغذیه بر روی آنها، میتوانید به کتابهای طبی مراجعه نمایید. ویا کتاب (**آنجا که داکتر نیست**) را مطالعه کنید.

سوء تغذی مرطوب:

برای طفل فقط پوست، آب و استخوان باقیمانده است!

غذای آماده بازاری (Junk Food) سالم نیست

زمانیکه مردم از داشتن زمین های زراعتی محروم اند، در شهر ها و مکانهای پرنفوس زندگی میکنند، نمی توانند از بازار ها غذای سالم و صحتی بخرند، ویا سنت ها و رسم های راکه قبلا در مورد مصرف غذاهای مفید داشتند از دست داده اند، عموما به خوردن غذاهای آماده بازاری روی می آورند که ارزش غذایی بسیار کمی دارند. اکثر این غذا ها طوری پروسس شده اند که اجزای مفیده غذایی را از بین

برده، به مواد کیمیاوی آغشته شده، در بین روغن سرخ گردیده ویا مقدار زیادی قندیات و نمک دارند. اگر این غذاها بمقدار کم وبصورت گذرا مصرف شوند، مضر نخواهد بود. اما اگر بصورت منظم ودایمی وبجای غذاهای مفید خورده شوند، جذب مواد مغذی را جلوگیری خواهد نمود.

با خوردن بیشتر غذاهای آماده بازاری مردم بیشتر امکان دارد که اضافه وزن پیدا نمایند و مصاب بکثرت امراض مانند فشار بلند خون، امراض قلبی، سکتها،

سنگ های صفراوی، مرض شکر وانواعی از سرطانها وغیره را گردند. بهمین خاطر ممکن است این اشخاص هم وزن اضافه داشته باشند و سوء تغذی داشته باشند.

وقتی روش های کشت و زرع تغییر میکند، عادات غذایی نیز تغییر میکند

در هر گوشه از دنیا، دهقانان از مزارع به دور رانده میشوند. زمین هاییکه در قدیم غذای مورد نیاز جوامع محلی را تأمین میکردند، اکنون به ساحات بزرگ تولید غله جات تبدیل شده اندکه مقاصد صادراتی وصنعتی دارند. کنترل فزاینده صنایع بر مزارع، طرز تولید و پرورش محصولات، تهیه بذرها، فروش و طرز تقسیم مواد غذایی، نه تنها به دهاقین ضربات شدیدی وارد کرده است، بلکه همه ما خساره مند شده ایم.

تهیه غذای سالم هر روز مشکل و مشکلتر میشود. در بعضی شهر ها خریدن غذاهای آماده بازاری، نوشیدن الکول و استفاده مواد مخدر غیر قانونی آسانتر است نسبت به یافتن میوه تازه و سبزیجات. این تحول باعث تغییر در رژیم غذایی همه ما در طی چند نسل بسیار محدود شده است. درحالیکه پدر کلان های ما غذاهایی را میخوردند که از محصولات تازه تهیه شده بود، ما مجبور که موادی را مصرف کنیم که بیش از حد پروسس شده، مواد نگهدارنده، رنگها، طعم ها، مقدار زیاد قندیات (شکر و شهد جواری)، نمک و روغن به آن علاوه گردیده است. بهمین خاطر، گرچه امکان دارد ما نظر به گذشتگان بیشتر غذا بخوریم، اما متأسفانه کمتر ازیشان به غذاهای سالم دسترسی داریم.

تغییر رژیم غذایی، صحت بومیان امریکایی را متأثر میسازد

فقط همین چند نسل قبل بومیان امریکایی رژیم غذایی خوب و متنوعی از حیوانات شکار شده و نباتاتی داشتند که از طبیعت وحشی جمع می نمودند. وقتیکه گوشت، نباتات و میوه ها به ندرت یافت میشدند، بازهم ایشان قادر بودند که (غذا غرض بقا) را از ریشه گیاهان، دانه ها، پوست درختان و حیوانات کوچک فراهم کنند. در حدود صد سال قبل، دولت ایالات متحده بومیان را مجبور کرد که در زمین های اختصاص یافته زندگی کنند و اجازه شکار در طبیعت آزاد و ماهیگیری از ایشان گرفته شد. بعضی تهیه غذا های مشابه به نوع رژیم خودشان که به آن نسل ها عادت کرده بودند، دولت برایشان اقلام دیگری مانند آرد سفید، شکر سفید، و چربی پروسس شده حیوانی را میداد. هنوز هم یکتعداد از بومیان امریکا ازین کوپون یا سهمیه برای خورد و خوراک استفاده مینمایند. در بسیاری موارد درین مناطق اختصاص یافته، تنها غذا ایکه قابل دسترسی است عبارت از همان غذاهای پروسس شده و آماده بازار است. حتی کسانیکه از جیره بندی دولتی استفاده نمی کنند، غذاهای بسیار بی کیفیتی میخورند چون دیگر چاره ای ندارند و اشیاء متنوع برای خوردن موجود نیست.

چونکه آنها مجبور شده اند که غذا های با کیفیت پایین را مصرف نمایند و بدن های شان نمی توانند غذای مورد ضرورت خود را دریافت نمایند، تعداد زیادی از ایشان به امراض مختلفی مانند اضافه وزن، امراض قلبی و مشکلات صحتی دیگر دچار اند. که همگی ناشی از استفاده از رژیم غذایی فقیر است. دیابت یا مرض شکر اکنون یکی از مهمترین دلایل مرگ و میر در نزد بومیان امریکایی است.

درک موضوع فوق سبب شده است که تعدادی از امریکاییان بومی، شروع به ثبت و بازیابی فرهنگ و کلتور قدیمی خود نمایند تا به عادات غذایی قدیم خود حیات دوباره ای ببخشند. اکنون آنها مشغول کشت و پرورش جواری، لوبیا و کدو بوده و درضمن جمع آوری برنج وحشی، ماهیگیری و تربیه غز گاوها برای استحصال محصولات گوشتی، نیز از جمله فعالیت های شان است. ریچارد آیرون کلود، یکی از بومیان امریکایی که مشغول بکار در شرکت (Lakota Nation) است، میگوید: "تغییر در رسوم، طرز زندگی و عادات غذایی باعث شد که میزان دیابت در میان مردم ما بلند برود. بازگشت دوباره به روش زندگی اجداد باعث میگردد که امراض به یکبارگی از ما دور شوند"

رسوم دهقانی قدیمی، مانند کشت همزمان چند نوع گیاه در زمین، نه تنها سبب تهیه غذای مقوی میشود، بلکه زمین را برای نسل های آینده حفظ میکند.

بهبود مصوونیت غذایی بسطح محلی

تمام دول مؤظف اند تا نهایت کوشش خود را بکنند که هیچکسی در هیچ مکانی گرسنه باقی نماند. این حکومت ها باید پالیسی های را وضع کنند که استفاده از زمین ها را بعنوان مزارع فامیلی ترویج داده، از کشت زار ها در مقابل عوامل آلوده کننده حفاظت شده، اعتبارات لازم را برای دهاقین فراهم آمده، و به آنها کمک شود تا مشکلات خود را حل نمایند.

بعضی از دولت ها از سیستم سبسادی ملی استفاده می نمایند (پولیکه برای کمک به دهقانان، خریداران مواد غذای ویا هردو پرداخته میشود)، و از این میتود برای حمایت از امنیت غذایی استفاده میکنند. یک نوع سبسادی آنست که قیمت ها حمایت شوند، یعنی به دهقان کمک شود که قیمت های بالاتری را برای محصولات خود از بازار درخواست کنند. شکل دیگر آنست که قیمت ها کنترل شوند، یعنی اینکه قیمت ها به شکل متعادل تعیین گردد و خریداران مواد غذایی بتوانند از آنها بصورت کافی استفاده نمایند.

حمایت های مالی دولت معمولاً مورد سوء استفاده قرار میگیرد، زیرا بیشترین نفع برندگان آن صنایع بزرگی اند که صاحب مزارع بسیار عظیم بوده ودر توضیح وتولید محصولات غیر صحی نقش عمده ایفا میکنند. هنگامیکه این سبسادی ها با دست بازی و اختلاس در اختیار صنایع پر قدرت قرار میگیرند، تنها نتیجه عاید شده عبارت است از فقر و گرسنگی بیشتر.

اما با یا بدون حمایت های دولتی نیز راه های وجود دارند که بتوان مصوونیت غذایی محلی را بیشتر تأمین نمود. از کشت درختان وایجاد یک باغ بسیار خورد گرفته، تا به تأسیس مارکیت های فروش محصولات غذایی همه و همه اقداماتی اند که میتوان در جهت ایجاد مصوونیت غذایی به آن متوصل شد. این فعالیت ها تقریباً نتایج سریعی داشته و انگیزه زیادی برای دست اندرکاران چرخه تولید ومصرف مواد غذایی ایجاد مینماید.

غذای محلی سالمتر، تازه تر بوده فرهنگ و اقتصاد محلی را کمک میکند

پروژه های مردمی تولید غذا

مصوونیت غذایی وقتی در بهترین حالت خود قرار دارد که محصولات غذایی بصورت محلی تولید گردند. بر علاوه محصولات محلی تازه تر و مغذی تر نیز هستند. همچنان اقتصاد نیز در همان جا قویتر میشود چون پول بین زارعین و صاحبان مشاغل گردش مینماید. مجموعه امتیازات فوق سبب تقویة روابط اجتماعی بین مردم شده و منجر به ایجاد جامعه ای قویتر و سالمتری میگردد که همه کس قادر به زندگی کردن در آن است.

چون مردمان فقیر کمتر زمین دارند و بازار های اندکی برای فروش محصولات خود می یابند، لذا بدست آوردن کنترل چرخة تولید و تقسیم غذا، برای آنها اهمیت بسیار فوق العاده ای دارد.

برنامه های غذایی محلی باعث کمک به نگهداشتن فرهنگ زراعتی میشود.

راه های رشد محصولات غذایی بصورت محلی

بیشتر این نوع پروژه ها با مقدار کمی زمین و پول میتواند شروع شود، و به جامعه کمک میکند تا به غذای تازه دسترسی پیدا نمایند.

- **باغچه های خانگی** می توانند مقداری سبزیجات و میوه های صحتی و مقوی را به پروگرام غذای خانواده اضافه نمایند.
- **مزرعه های کوچکی** که در مکاتب تأسیس میشوند نه تنها غذای تازه تولید میکنند، بلکه کمک میکنند تا اطفال در مکتب باقی بمانند چون به غذای مقوی دست می یابند. همچنان چانس آن میسر میشود تا شاگردان در مورد چگونگی کشت نباتات بیاموزند و بدینترتیب زنده ماندن این دانش مهم یقینی گردد.

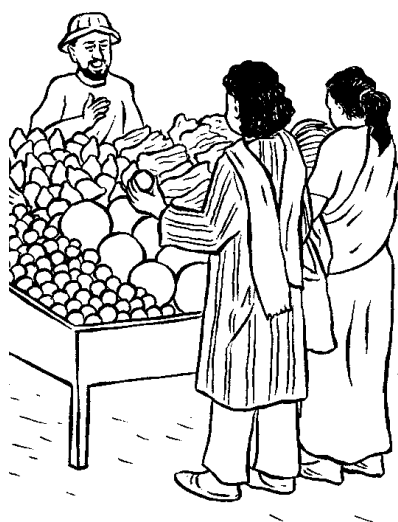
- **مزارع و باغچه های مردمی** به همه اشخاص شامل اجتماع غذا فراهم نموده و سبب ایجاد پیوند بین شان میگردد، حتی اگر ایشان صاحب زمین هم نباشند. همچنان این باغ ها به مردم روش های پرورش و تولید غذا، انکشاف مهارت ها، و طرز العمل تأسیس مشاغل نو از قبیل رستوران ها و مارکیت هارا میآموزند. حتی باغچه های بسیار خورد قادرند که امنیت غذایی را بطور قابل ملاحظه ای تقویه نمایند.

- **زراعت با پشتیبانی جامعه** طوریست که زارعین و تولید کننده گان محصولات خود را بصورت مستقیم به مشتریان بفروشند. مردم مقداری پول را برای دهقانان میپردازند، البته قبل از اینکه محصولات کشت گردند، و بعدا در جریان فصل درو بطور مستمر هر هفته میوه جات، سبزیجات و دیگر مواد غذایی تازه را از آنها دریافت میکنند. با انجام این شکل سرمایه گذاری، مردم به زارعین کمک میکنند که به کار خود بر روی زمین ادامه دهند و خود در عوض بصورت مستقل محصولات تازه را دریافت کنند.

- **برنامه های حفظ تخم بذری** کمک میکنند که تهیه سنتی دانه های نباتی بصورت مستمر دوام نماید. موجودیت و استفاده از گونه های مختلف تخم های بذری نه تنها به زراعت و کشت پایدار کمک میکند، بلکه قدمیست در راه خود کفائی جامعه (به فصل 15 ببینید).

موجود ساختن غذای سالم با قیمت های مناسب

در حال حاضر جهان میتواند بیشتر از ضرورت تمام افراد روی زمین غذا تولید نماید، اما هنوز اشخاصی هستند که در حالت گرسنگی بسر میبرند. دلیل عمده این مشکل آنست که محصولات غذایی معمولاً به قیمت هائی عرضه میگردند که مردم قادر به پرداخت آن نیستند، و غذا های صحتی اکثراً برای مردم فقیر تر غیر قابل دسترسی است. حمایت های دولتی در بیشتر موارد ضرورت است تا یقینی ساخته شود که قیمت های مواد غذایی هم برای تولید کنندگان و هم برای خریداران مناسب است. بعضی راه هائی که با ابتکارات محلی می توان غذا های سالم را به قیمت قابل پرداخت برای مردم تهیه نمود عبارتند از:

- **بازار های زارعی** سبب میشود که خرج ترانسپورتیشن قطع شود و نیاز به وجود دلالتها و تاجران در وسط چرخه از بین برود. لذا مشتریان پول کمتری پرداخت نموده و دهقانان سود زیادتری کسب مینمایند. وجود بازار های محلی باعث میشود که تولید کنندگان و مصرف کنندگان باهم تقابل مستقیم داشته باشند و بتوانند برای بهبود تبادلات خود ابراز نظر کنند. مثلاً مشتریان میتوانند بگویند چه محصولاتی را باید تولید کنند، و زارعی چه کار هائی میتوانند برای خدمت به خریداران انجام بدهند.

- **کوپراتیف های غذایی** بازارهایی اند که بصورت قسمی یا کلی در ملکیت کارگران مزارع و مردمی که غذا را از آنجا خریداری مینمایند قرار دارد. اعضای کوپراتیف ها قسمتی از قیمت خریداری خود را با کار در کوپراتیف می پردازند. بیشتر کوپراتیف ها کوشش میکنند غذاهای محلی را در معرض خرید و فروش قرار دهند.

- **کوپراتیف های دهقانی** به دهقانان کمک میکنند که قیمت بهتری را برای محصولاتی که تولید میکنند دریافت کنند و درعین حال این مزیت را نیز دارا میباشند که برای خریداران نرخ های ارزانهتری را ارائه نمایند.

ذخیره سازی غذا بصورت محفوظ

ذخیره کردن غذا ها بصورت محفوظ و قابل اطمینان به همان اندازه مهم است که توانایی پرورش و دسترسی به غذا اهمیت دارد. خشکسالی، طوفانها، سیلاب ها، آفات نباتی و امراض همه وهمه از جمله حوادثی اند که ممکن است یک فامیل یا تمام جامعه را با خطر کمبود غذا و گرسنگی مواجه سازد. پروگرام های ذخیره سازی و تحفظ غذا، مردم را در مقابل این نوع سوانح ناگوار محافظت مینمایند. (برای دریافت اطلاعات بیشتر در مورد طرز نگهداری غذا و حفاظت از آن در مقابل آفات، به صفحه 305 نظر بیاندازید. و همچنان برای آموختن مطالبی در باره شکل جلوگیری از تخریب غذا در خانه ها، به صفحه 375 ببینید).

برای مثال در جزیره تیموتو واقع در بحر الکاهل، طوفانهای بحری بصورت متناوبی محصولات زراعتی را تخریب میکنند. برای ایجاد مصوونیت غذایی، آنها معمولاً حفره ها و ذخیره گاه های بزرگ اشتراکی را بوجود می آورند که در آنها کاساوا، کیله های خام و دیگر محصولات خود را ذخیره مینمایند. همه کسانی که در این جزیره زندگی میکنند، در پروسه ساخت و پر کردن این ذخایر شرکت میکنند. هنگامیکه طوفان های بحری محصولات شانرا تخریب نموده و ایشان به گرسنگی مواجه میشوند، از ذخایر قبلاً ایجاد شده استفاده بعمل می آید.

بانک های غذایی مکان هائی اند که غذا در آنجا ذخیره شده و بعداً به کسانی که در بحرانها متخلفه به گرسنگی مواجه میشوند داده میشود. این کار در موارد حاد ممکن است راه حل خوبی باشد. اما چون امکان دارد کسانی که جیره دریافت میکنند به آن عادت کنند، لذا اقدام فوق بهترین کار برای طولانی مدت نمی باشد.

هنگامیکه یک ساحه بزرگ به بحران غذایی مواجه میشود، ممکن است کمک های مؤسسات بین المللی برای ایشان میسر گردد و قادر گردند تا بحران را پشت سر بگذارند. کمک های غذایی برای کوتاه مدت ممکن است مثمر باشند، اما این کار هرگز یک راه حل طولانی مدت نیست و هیچ کمکی برای ایجاد استقلال غذایی برای مردم یک جامعه نمی کند (به صفحه 235 ببینید).

مزرعه آموزشی زارعی تازه کار برای یتیمان مریضی ایدز

در کشور موزامبیک، همانند اکثر نقاط افریقا، تعداد زیادی از اطفال وجود دارند که والدین خود را به نسبت ابتلاً به مرض ایدز از دست داده اند. کودکان یتیم ایکه در مناطق دهاتی زندگی میکنند، بصورت خاصی بیشتر در معرض سوء تغذی، امراض مختلف النوع، بد رفتاری و سوء استفاده جنسی قرار دارند. بعد از مرگ والدین، بسیاری ازین یتیمان خود تبدیل به سرپرست خانواده شده و مجبورند تا راهی را برای تأمین

مالی فامیل خود پیدا نمایند. کاریکه خیلی مشکل است چون فرصت های شغلی درین مناطق روستایی بسیار محدود است. گرچه اکثر این اطفال از خانواده های اند که والدین شان دهقان بوده اند، ولی خود قادر به کشت نمودن در زمین نیستند چونکه پدران شان نتوانسته اند معلومات لازمه را برای شان منتقل سازند و دلیل آن اینست که ایشان آنقدر مریض بوده اند که مجالی برای این کار نداشتند.

با کمک پروگرام غذایی جهان مربوط به دفتر ملل متحد و سازمان غذا و زارعت، برنامه ای تحت عنوان مزرعه آموزشی زارعی تازه کار برای یتیمان مریضی HIV/AIDS شروع به کار نمود، که وظیفه عمده اش نگهداری و پرورش اطفالی بود که از پدر و مادران مبتلاً به ایدز یتیم شده بودند. درین مکاتب نوجوانان بین 12 تا 18 سال باهم زندگی و کار مینمایند و برای ایشان در مورد طرز کشت، تغذی، خواص طبی گیاهان و مهارت های زندگی معلومات داده میشود.

نوجوانان در باره روش های سنتی و مدرن کشت و زرع معلومات کسب مینمایند که شامل بخش هائی از قبیل آماده کردن زمین ها برای زارعت، شیار نمودن و غرس نهال، چیدن علف های هرزه، آبیاری، کنترل آفات، استفاده و نگهداری از منابع مهم، پروسس نمودن غله جات و محصولات غذایی، درو کردن، و نگهداری و فروش مواد در مارکیت است. اجرای برنامه های آواز خوانی و رقص به آنها کمک میکند تا اعتماد به نفس بدست آورده و مهارت های اجتماعی خود را انکشاف دهند. نمایشات وتیاتر و مباحث عمومی براه انداخته میشوند تا در مورد موضوعات مهم دیگر زندگی نیز بحث شود، مثلاً: جلوگیری از ابتلاً به ایدز، ملاریا، تساوی حقوق زن و مرد، حقوق اطفال وغیره.

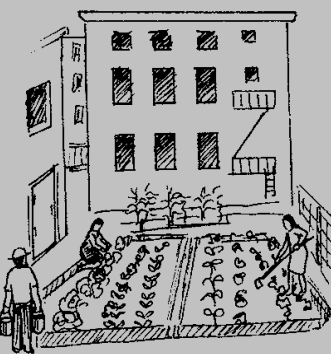
اکنون در حدود 28 مکتب از نوع مزرعه آموزشی فوق در نقاط مختلف مملکت موزامبیک وجود دارد و تعداد دیگری در کشور های کینیا، نامیبیا، زامبیا، سوازیلند و تانزانیا موقعیت دارند. هزاران نوجوان بعنوان زارع درین مکاتب تعلیمات خود را به پایه اكمال رساندند. بعد از اتمام تحصیلات، این نوجوانان رهسپار مزارع کوچک خود میشدند و سرمایه ابتدایی ایشان از راه فروختن محصولات تأمین میشود که خود پرورش داده اند. یکی از شاگردان مکتب میگفت: " وقتیکه ما درین مکاتب شروع نمودیم، هیچ آینده روشنی برای ما متصور نبود. اکثر نوجوانان میخواستند وقتیکه کلان شوند به دریوری موتر های بزرگ باربری بپردازند. چون این انتخابی بود که برای ایشان وجود داشت. اما اکنون ایشان میخواهند معلم، اگرونومیست، دهقان و انجینیر شوند".

مصوونیت غذایی در شهر

اکنون بیشتر نفوس انسانها در شهر ها زندگی میکنند. عده ای هم در کمپ های مهاجران و دیگر مراکز تجمع مردمی که امکانات حفظ الصحة، آب آشامیدنی، مسکن و فرصت شغلی خیلی کمی دارند زندگی میگذرانند. مصوونیت غذایی در شهر وقتی تأمین میشود که مردم به پول، کار و خانه های صحتی دسترسی داشته باشند. بعد از حل این مشکلات است که آنها میتوانند غذای بهتری را خریده، پخته و ذخیره کنند. حتی این امکان نیز وجود دارد که در شهر مزارع نسبتاً کوچکی احداث کرد.

خوراکه فروشی مردمی

مانند بسیاری از محیط شهری در ایالات متحده، وست اوکلند (West Oakland) در ایالت کالیفرنیا، تعداد دوکان

هائی که الکل و غذاهای آماده بازاری بفروش میرسانند نسبت به مراکز خرید و فروش محصولات غذایی صحتمند و تازه بیشتر است. چون این محصولات به قیمت های خیلی بلند به فروش میرسند و مردم عادی نمی توانند زیاد از آنها استفاده کنند، لذا اکثر اشخاص به دلیل خوردن غذاهای صنعتی و پروسس شده به چاقی و سوءتغذی مبتلا اند. علاوه از آن مشکلات دیگری از قبیل: الکلیزم، استفاده از ادویه مخدره، خشونت و جرایم فراوان این شهر را به محل خطرناکی برای زندگی تبدیل نموده است. تقریباً از هر چهار نفر یکی به جیره ایکه توسط برنامه غذایی عاجل داده میشود وابسته است.

بدرک مشکلات فوق، بعضی ها بر آن شدند که با کمک یکدیگر بتوانند

محصولات سالم غذایی را تهیه نموده و به قیمت های قابل پرداخت به دسترس عموم مردم قرار دهند. آنها یک موتر کلان باری را برنگ های روشن ترسیم نموده و بالای آن دستگاه پخش صوتی ستیریو را نصب کردند تا آواز ها و موسیقی های بسیار مشهور را پخش نماید. هر هفته آنها به مارکیت های دهقانی میرفتند که در گوشه ای دیگری از شهر قرار داشت و سبزیجات و میوه جات تازه را از آنجا خریداری نموده و به سمت دیگر شهر انتقال میدادند. در گوشه سرک موتر خود را پارک نموده و موسیقی را با آواز بلند پخش میکردند تا سبب جلب توجه مردم شود. سپس محصولات خریداری شده را به قیمت پایین به فروش میرساندند. در حین انجام معامله، آنها راجع به اهمیت رژیم غذایی سالم به مردم معلومات میدادند. آنها این فعالیت سیار خود را بنام خوراکه فروشی مردمی (The People's Grocery) نام گذاری کردند. از اجتماع محلی نیز دعوت بعمل آمد تا به کمپاین ایشان بپیوندند. عده از اشخاص تصمیم گرفتند که باغچه های مردمی ایجاد کنند که در آن محصولات تازه تولید شده و توسط خوراکه فروشی مردمی بفروش برسد. جوانان و سالمندان هردو تلاش میکردند که چیز ها ایرا راجع به طرز پرورش نباتات فراگیرند. حتی عده ای تصمیم گرفتند که مزارع خصوصی خود را ایجاد نمایند. بزودی مکتبی که در آن نزدیکی قرار داشت و همچنان مرکز فعالیت های اجتماعی دست بکار شده و باغچه های خاص خود را تأسیس کردند. بیشتر موادیکه توسط این مزارع و باغچه ها تولید میشد، با استفاده از پروگرام متذکره بفروش میرسید.

بعد از موفقیت برنامه فوق، صاحبان خوراکه فروشی سیار مردمی از مقامات شهری خواستند تا برایشان زمین، اعتبارات مالی و حق انجام تبلیغات بدهند. با دستیابی به حمایت های قسمی دولت، انجام دهندگان پروژه فکر کردند که میتوانند تعداد زیادتری از مردم را از خدمات خود بهره مند کنند.

خوراکه فروشی مردمی هنوز به کار خود ادامه داده و تلاش دارد که سیستم تولید غذایی محلی و اقتصاد را هرچه بیشتر گسترش دهند، که بالاخره منجر به تقویه مصوونیت غذایی همگانی در شهر وست اوکلند خواهد شد. پروگرام میگوید که هیچ کس نباید از دسترسی به غذاهای سالم و تازه محروم شود، فقط بخاطر اینکه فقیر است یا در شهر زندگی میکند. ایشان میگویند: برای اینکه مصوونیت غذایی داشته باشیم، لازم است تا عدالت غذایی برقرار باشد!

برای ایجاد مصوونیت غذایی در شهرها، دولت ها باید کمک کنند

داستان خوراکیه فروشی سیار مردمی نشان داد که مردمان فقیر یک شهر میتوانند با همدیگر دست بکار شده و مشکل مصوونیت غذایی خود را به همت خویش حل نمایند. پروگرامی را که آنها طرح نمودند، موفقیت های بارزی داشت، ولی مشکل مصوونیت غذایی بزرگتر از آنست که تماما به این شکل حل گردد و قسمتی از آن باقی خواهد ماند.

- چرا مردم ساکن ویست اوکلند به غذای سالم دسترسی نداشتند؟
- چگونه برنامه خوراکیه فروشی سیار مردمی توانست توجه مردم را بسوی غذاهای سالم جلب نماید؟
- چگونه میتوان دولت ها را وارد اینگونه برنامه ها نمود تا از این گونه اقدامات حمایت نمایند؟
- به چی شکلی انجمن ها و مؤسسات دیگر می توانند با اینگونه پروگرام ها کمک و همیاری نمایند؟
- چگونه شما میتوانید مصوونیت غذایی را در جامعه خود بهبود ببخشید؟

پالیسی تهیه غذا بصورت پایدار برای شهرها

برای اینکه امنیت غذایی در شهر ها بصورت مستمر برقرار باشد، باید تمام جوانب زندگی و انکشاف شهری را مورد بحث قرار داد. کسانیکه در سکتور های ترانسپورتی، تعلیم و تربیه، استخدام، انکشاف و ساخت خانه های جدید در شهر ها کار میکنند باید در باره طرق تأمین غذا برای مردم شهری فکر کنند. تهیه زمین برای ایجاد مزارع و باغچه های مردمی، ترانسپورت محصولات تولید شده به مارکیت ها، و ارائه تعلیمات درباره مصوونیت غذایی و روش های تغذی از جمله کار هائی است که دولتهای محلی میتوانند به آنها متصل شوند. که نه تنها در زمان حال برای مردم کمک صورت میگیرد، بلکه مصوونیت غذایی در آینده بصورت بهتری تأمین خواهد شد.

مغازه هاییکه مواد غذایی را با قیمت های منصفانه عرضه میکنند در حقیقت به صحت اجتماع کمک کرده اند.

دلایل سیاسی و اجتماعی مشکل گرسنگی

گرسنگی ممکن است عوامل متعددی داشته باشد، مانند عدم حاصلخیزی خاک ها، تغییرات آب وهوایی، کمبود دسترسی به منابع آبی وغیره. ولی در بیشتر جوامع دنیا گرسنگی ناشی از فقر شدید است. وقتیکه دهقان در آمد کافی نداشته باشد، یا پول کمی در دست خریداران است تا مواد مورد نیاز خود را تأمین کنند، در آنصورت مردم گرسنه میمانند. برای دانستن ریشه موضوع گرسنگی در جوامع، بهتر آنست که بدلائل وعوامل عمومی کمبود امنیت غذایی توجه کنیم که تقریباً همه مردم را تحت تأثیر قرار میدهد.

دلایل سیاسی و اجتماعی گرسنگی

کنترول صنایع بزرگ بر مصوونیت غذایی تأثیر سوء دارد

اگر غذا نیز مانند یکی از جمله محصولات و مواد تولید شده در نظر گرفته شود و نه منحیث چیزی که همه مردم به آن نیاز و حق دارند، در آنصورت کسب منفعت مهمتر از تغذی مردم و مشکلات صحتی جامعه میشود. اکنون بیشتر مردم از فروشگاه های بزرگ که توسط صاحبان صنایع بزرگ تأسیس شده اند خریداری مینمایند. آنها غذاهائی را خریداری مینمایند که توسط صنایع بزرگ ساخته شده، در مزارع مربوط به صنایع بزرگ پرورش یافته، از تخم های بذری ایکه توسط صنایع بزرگ تولید شده کار گرفته شده و کود های کیمیای و دواهای ضدی آفات زراعتی تولید شده توسط صنایع بزرگ در آن استفاده شده است.

کنترول همه جانبه این صنایع بزرگ بر تمام بخش های مصوونیت غذایی، سبب شده تا دهقانان ازین چرخه به کنار مانده و از مشاغل و زمین های شان بیرون انداخته شوند. هرگاه این صنایع تصمیم بگیرند که محصولات تولید شده خود را در جایی خارج از ساحه اصلی بفروش برسانند، مردم محلی مجبور خواهند شد تا نیاز های خود را از مواد وارداتی تأمین کنند، آنهم در صورتیکه توان مالی لازم را داشته باشند.

نفع صنایع بزرگ درین است که از این حالت (عدم مصوونیت غذایی) مانند منافع جوامع و تمام ممالک وابسته به بازار جهانی غذا خواهد بود. وقتیکه بازار قادر نباشد تا غذای مورد ضرورت مردم را تأمین کنند گرسنگی بحالت بحرانی میرسد، در نتیجه صنایع فرصت خواهند یافت که محصولات خود را بالای دولت های نیازمند بفروشند. آنها نیز ناچار اند که مواد خریداری شده را در بین مردم بصورت کمک تقسیم کنند.

تازمانیکه مردم خود کنترول مصوونیت غذایی خویش را بدست نگیرند، گرسنگی بزرگترین محصول شرکت های بزرگ خواهد بود که تولید و تقسیم غذا را کنترول مینمایند.

استفاده دوباره از تخم های بذری مقاوم در مقابل خشکسالی

در مملکت زیمبابوی برای مدت زمانی دهقانان از گونه های مختلف تخم ها برای کشت و زرع استفاده میکردند. در جریان انقلاب سبز در دهه 1960 میلادی، دولت و مؤسسات بین المللی کشت یک نوع جدید جواری را رواج دادند. دهقانان از جواری جدید استقبال نمودند چون دانه های بزرگتری تولید نموده، سرعت رشد میکرد و به آسانی در بازار بفروش میرسید. بیشتر

محصول تولید شده را دولت خود خریداری نمود و به کشور های دیگر و قسمت های از خود مملکت که در آنجا کمبود غذا احساس میشد میفروخت. بتدریج این نوع جواری تبدیل به عمده ترین محصول کشور زیمبابوی شد و غذای اکثر مردم را تشکیل داد و به حجم های بسیار زیادی تولید گردید.

در سالهای بعدی خشکسالی در منطقه روی داد. مقدار بسیار قلیلی بارش در زیمبابوی و کشور های ساحه جنوب افریقا بارید و زمین ها از آبیاری مناسب باز ماندند. جواری رشد بسیار ضعیف داشت و مواد خوراکی دیگر بسیار ناچیز بود. تعداد زیادی از خانواده ها دانه های جواری را ذخیره نموده بودند تا در صورت وقوع خشک سالی از ذخایر خود استفاده نمایند، ولی اکثرا این دانه ها قبلا فاسد شده بودند. این موضوع تعجب آور بود چون ارزن و جواری های خشک که قبلا کشته میشدند، برای سالهای خیلی زیادی دوام می آوردند.

بعد از چند سال که بارش شروع به باریدن کرد، طوفان های بسیار بزرگی بوقوع پیوست که ریشه نباتات را از بیخ کنده و سطح حاصلخیز زمین را با خود شست. مشکل گرسنگی بقدری شدید شد که دولت مجبور گردید تا از دفتر ملل متحد طالب کمک های غذایی گردد. مقدار زیادی جواری توسط کشتی ها و طیارات به مملکت انتقال داده شد و به دولت تسلیم گردید. اما کمک های غذایی و کشت نوع جدید جواری هر دو نتوانست مشکل مصوونیت غذایی را بصورت اساسی و طولانی مدت حل نماید.

دهقانان متوجه شدند که گرچه آنها نمی توانند میزان ریزش باران را تغییر دهند، اما اینکار را کرده می توانند که نوع تخم های بذری مورد استفاده خود را عوض کنند. ایشان دوباره شروع کردند به کشت انواع مختلف نباتات، مانند ارزن و نوع قدیمی تر جواری های خشک که همیشه بصورت خوبی در آن سرزمین رشد مینمودند. از همه نوع تخم های بذری که در اختیار داشتند کشت کردند، چراکه اگر عوامل طبیعی یک نوع غله را تخریب میکرد انواع دیگر میتوانست دوام آورد. بعضی از دهقانان باقیمانده محصولات خود را که بصورت کاه و چوب خشک بود، بعد از درو کردن جواریها بر روی زمین باقی میگذاشتند تا خود بیوسد. زیرا این بقایا از طبقه حاصلخیز زمین در مقابل بارش های سخت و تخریب کن محافظت مینمودند. تعدادی دیگر به کشت لوبیای لب لب (Lab lab) (نوعی لوبیای افریقایی) بعد از درو نمودن محصولات اصلی پرداختند تا زمین همیشه پوشش گیاهی داشته باشد. ازین لوبیا برای تغذیه احشام و حیوانات استفاده میشد، و برای ازدیاد و حفظ حاصلخیزی زمین نیز کمک میکرد.

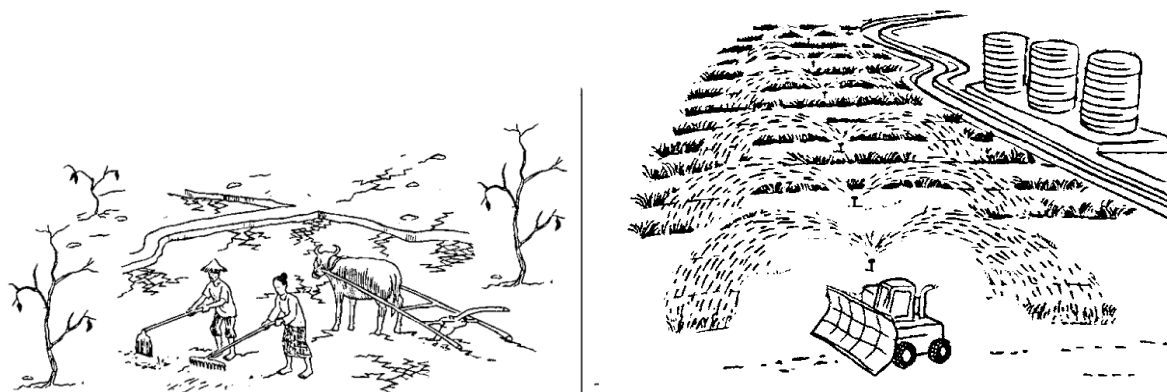
هنوز هم در این مملکت نسبت به سابق کمتر بارش میبارد. ولی تعدادی از دهقانان موفق شده اند که از زیر بار وابستگی به جیره غذایی خارجی و کمک های بین المللی بیرون شوند، چون محصولاتی را پرورش میدهند که در مقابل خشکسالی مقاومت بیشتر دارند. در نتیجه از گرسنگی خود و جامعه خود جلوگیری نموده می توانند.

روش های زراعتی انقلاب سبز

از زمان ایجاد انقلاب سبز در دهه 1960 میلادی، صنایع و شرکت های بزرگ بین المللی ادعا میکنند که میتوانند "دنیا را سیر نمایند"، با استفاده از " تخم های اصلاح شده"، کود های کیمیاوی، و دواهای ضد آفات زراعتی. هرچند آنها موفق شده اند که زمین های زراعتی را کنترل نمایند، تخم های بذری را تهیه نمایند، بازارها، مارکیت های خرید و فروش را کنترل نمایند و دیگر قسمت های چرخه غذایی را بدست گیرند، اما نتوانسته که مشکل گرسنگی را حل کنند. حتی در مواردی این مشکل خیلی بدتر شده است.

دسترسی ناچیز به آب

محصولات زراعتی برای رشد خود به آب نیاز دارند. چونکه مزارع کلانتر حصه بیشتر آب را به خود اختصاص میدهند، لذا زارعین کوچک کمتر به منابع آبی دسترسی پیدا میکنند. همینکه منابع آب بطریقی آلوده شده و یا امتیاز استفاده از آن در دست کسی قرار بگیرد، حق استفاده همگانی آن مورد تهدید واقع خواهد شد (به فصل 6 نظر بیاندازید). طرق متعددی وجود دارد که با مدیریت خوب زمین و آب می توان از منابع ارزشمند آبی حفاظت نمود (به فصول 9 و 15 ببینید). اما این روش ها باید توسط دولتها و مؤسسات بین المللی که از حق مردم برای استفاده از منابع آبی دفاع میکنند، مورد حمایت قرار گیرد تا ترویج شوند.

از دست دادن زمین

وقتیکه بیشتر زمین ها توسط یکعده محدودی از افراد و یا صنایع بزرگ تصاحب شده باشد، مشکلات زیادی از ناحیه تأمین مقدار کافی مواد غذایی بروز خواهد کرد. تعداد زیادی از مالکین خورد مجبور به ترک زمین های خود شده و به شهر ها مهاجرت میکنند، و یا مجبور میگردند که در فابریکه ها و مزارع تحت کنترل کار نمایند. چون بعد از این آنها زمین ندارند تا بالای آن کار نموده و تأمین معیشت کنند، یا غذای سالم را برای خانواده های خویش مهیا نمایند، لذا بصورت طبیعی تبدیل به قربانیان گرسنگی و سوء تغذی میشوند. بصورت معمول صنایع و شرکت های بزرگ فقط یکنوع محصول را کشت مینمایند، افراد کمتری را استخدام میکنند، از ماشین آلات زیادتر استفاده بعمل می آورند، بیشتر از کود های کیمیاوی و کشنده های آفات زراعتی کار میگیرند، وغالبا محصولات را خیلی دوتر از محل تولید، یعنی حتی در کشور های خارجی بفروش میرسانند. همه چیز هاییکه بیان گردید عواقب وخیم ذیل را بدنبال دارند: تنوع کمتر غذایی، موجودیت مقدار قلیل محصولات، سوء تغذی عمومی، در آمد کمتر برای زارعین و کارگران، افزایش خسارات و صدمات محیطی وغیره. همچنان تخریب تنها به ساحه اقتصادی محدود نمانده بلکه منجر به تغییرات فرهنگی نیز میشود، چونکه مردم قادر نخواهند بود که رسوم و سنت های خود را در رابطه به طرز پرورش و کشت محصولات محلی نگهدارند.

دسترسی خیلی کم به اعتبارات و بازارها

چون طبیعت کشت و کار طوریبست که وابسته به عواملی همانند آب وهوا و وضعیت بازار های فروش است، لذا دهقانان گاهی به قرضه ها و اعتباراتی نیاز دارند که تا رسیدن فصل برداشت محصول و بهبود مارکیت ها بتوانند خودرا از لحاظ مالی تأمین کنند. بانک تمایل ندارند که به مالکان کم زمین زیاد کمک کنند، ودرعوض بیشتر اعتبارات را به شرکت های و صنایع بزرگ و پر قدرت اختصاص میدهد. بنابه همین دلیل گاهی ممکن است زارعین به گرسنگی مواجه شوند و مجبور گردند تا زمین های خودرا به دیگران واگذار گردند.

مهاجرت

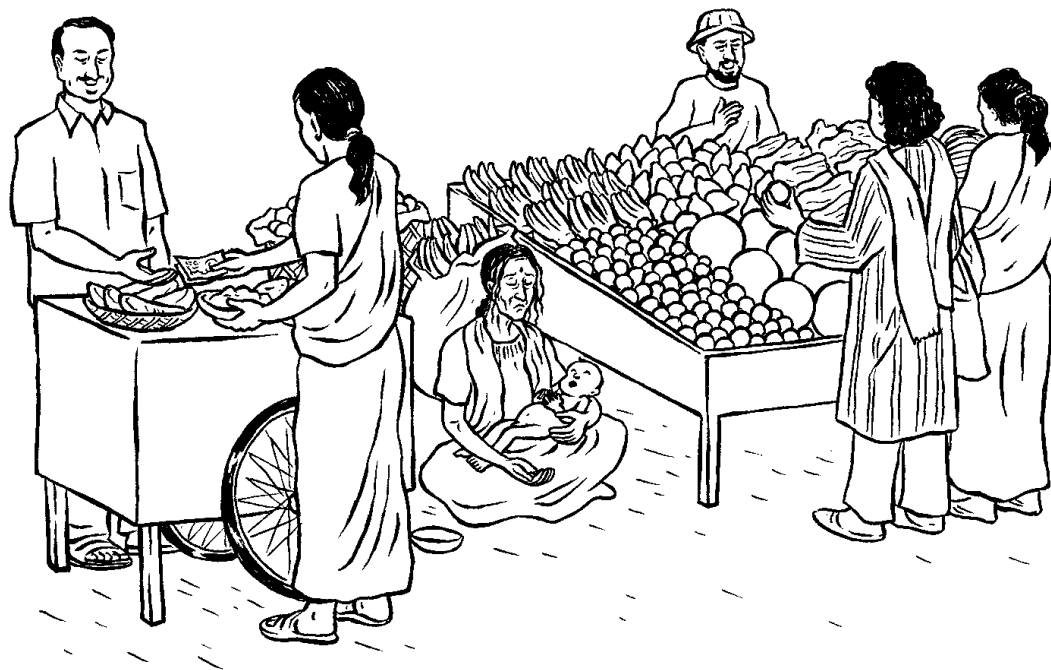
زمانیکه یک خانواده زراعت پیشه مجبور میشود تا زمین خود را ترک نماید، امکان این نیز وجود دارد که میراث معلوماتی خود را راجع به طرز کشت و تولید غذا از دست بدهد. خصوصا اگر افراد در سنین جوانی قبل از آنکه دانش مربوط به کشت و زراعت را از والدین خویش حاصل نمایند، منطقه را ترک نموده و مهاجر شوند، آنها چیزی نخواهند دانست که به اطفال خود بیاموزانند و به اینترتیب جدا شدن آنها از زمین دایمی خواهد شد.

امراض اپیدیمیک

همچنانیکه مریضی هائی مانند ایدز، توبرکلوز، ملاریا و غیره سالانه سبب مرگ میلیون های نفر در سراسر جهان گردیده، گرسنگی و سوء تغذی افزایش می یابد. جوامع و خانواده ها نسل های مکمل مردم را از دست میدهند که عمده ترین آنها فعالترین افراد برای تولید غذا میباشند. با مرگ دهقانان دانش و مهارت زراعتی ایشان نیز از بین میرود و بدینترتیب تولید غذا کاهش می یابد. وقایه و تداوی امراض فوق الذکر نه تنها گرسنگی و سوء تغذی را که با آنها سیر مینماید، کاهش میدهد بلکه برای مصوونیت غذایی تمام جامعه نیز بسیار با اهمیت است.

کمبود دانش

در بعضی جاها، مردم دانش سنتی خود را درباره پرورش و تولید غذا از دست داده اند. همچنان از سبب تغییرات سریع شرایط مانند: وجود جامعه خیلی مزدحم در یک ساحه، موجودیت مقدار کمتر زمین حاصلخیز، تغییرات آب وهوا و غیره روی روش های قدیمی معمولا مؤثر نبوده و کار نمیدهند. وقتی مردم نمیدانند که چطور غذا تولید نمایند، نتیجه آن گرسنگی و عدم مصوونیت غذایی خواهد بود. یک راه حل این مشکل حفظ، انتقال، و بهبود دانش از طریق مزرعه های آموزشی، پروگرام های تعلیمی دهقان به دهقان و خدمات توسعهی زراعتی میباشند (به صفحه 316، و منابع مربوطه مراجعه کنید).

گرسنگی ناشی از کمبود غذاست، و کمبود غذا از سبب بی عدالتی بوجود میاید.

استقلال غذایی یک حق بشری است

همه مردم حق دارند تا دسترسی کامل به غذای سالم، صحتی و از نظر فرهنگی قابل قبول داشته باشند. استقلال غذایی عبارت است از حق تعیین سیستم غذایی خود، و اطمینان از این که همه جوامع مصوونیت غذایی دارند.

ویا کمپسینا (از طریق کشاورز) کنترل مردم بر سیستم تأمین غذا را ترویج میدهد

اکثر کسانیکه مزارع کوچکی را دارا میباشند پول خوبی را در قبال فروش محصولات خود دریافت نمی کنند. علت اینست که قوانین بین المللی تجارت طوری عیار گردیده که بیشتر ممالک ثروتمند و صاحبان زمین های زراعتی بزرگ را در نظر گرفته است. غالباً دهقانان نمی توانند که قیمت های متعادلی را برای مواد تولید شده خود حتی در مارکیت های محلی تعیین نمایند، زیرا محصولات که از خارج وارد میشوند ارزانتر اند. بهمین خاطر مجبور اند که کمتر از نرخ های واقعی تولیدات خود را بدهند که باعث میگردد عمیقتر زیر باز قرض، فقر و گرسنگی بروند.

در جواب به بحران فوق، دهقانان در عده از کشور ها با همدیگر پیوستند تا حرکتی را بوجود آورند که بنام **Via Campesina (از طریق کشاورز، بزبان هسپانوی) مسمی گردیده است. "از طریق کشاورز"** موسسات زیادی را باهم یکجا ساخته تا توانائی دهقانان را در رابطه به کسب قیمت عادلانه تر برای محصولات شان، حفظ زمین و منابع آب و داشتن کنترل روی تولید و توزیع مواد غذایی تقویت نمایند. برای حرکت **"از طریق کشاورز"** مصوونیت غذایی تنها از طریق استقلال غذایی حصول میشود - طوریکه هر دهقان و کشاورز حق داشته باشد تصمیم بگیرد که چه چیزی را کشت نماید و چقدر از محصول خود را بفروش برساند، و زمانیکه مصرف کننده حق داشته باشد تصمیم بگیرد که چه مصرف کند و از کجا آنرا خریداری نماید.

در بعضی جاها حرکت **"از طریق کشاورز"** روی سیاستمداران و صاحبان صنایع فشار می آورد که به خواسته های اتحادیه های محلی زارعین رسیده گی نمایند و در قسمت های دیگر آنها دهقانان بی زمین را حمایت مینمایند تا زمین های بایر را اصلاح نموده و کار نمایند. همچنان آنها به ایجاد نهاد هائی کمک میکنند تا مواد غذایی را بصورت عادلانه به مردم نیازمند توزیع نمایند.

بعد از زلزله عظیم و سونامی (امواج عظیم بحری) که در کشور اندونیزیا در سال 2005 رخ داد، بیشتر کسانیکه ضرر دیدند دهقانان و ماهیگیران بودند. ویا کمپسینا "از طریق کشاورز" از جمله نهادهای کمک رسان بود. اما بعوض انتقال مواد غذایی و وسایل از خارج منطقه، کوشش بعمل آمد تا مواد مورد نیاز، غذا، اسباب، و دیگر اشیا ضروری از خود تولید کننده گان کوچک از محل خریداری شود. آنها یکتعداد موضوعات مهمی را مطرح کردند، از جمله اینکه آیا منشأ کمک های غذایی صورت گرفته از کجاست (آیا از داخل فراهم شده یا از بیرون آمده است)، ویا بازسازی دوباره مزارع صدمه دیده چگونه صورت خواهد گرفت (آیا آنها زراعت و تولید را در سطح خانواده بهبود میسازد و یا به صنایع بزرگ کمک میکند)، و به چه شکلی سازمان های محلی را باید تقویه نمود (آنها را وابسته به کمک های بیرونی نسازند).

بیشتر پولیکه که ویا کمپسینا جمع آوری نموده بود برای بازسازی دوباره تأسیسات اساسی طولانی مدت خرج شد. مثلاً: ترمیم دوباره خانه ها و قایق های ماهیگیری، ساخت ابزار جدید برای دهقانان و ماهیگیران، و احیای مجدد زمین های زراعتی. با تمرکز خاص بر روی ساختار های اقتصادی مردم صدمه دیده، نه تنها اهداف کوتاه مدتی بر آورده شد، بلکه کمک صورت گرفت تا ایشان در دراز مدت به استقلال غذایی برسند.